

לדוד שקום

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	ח'פ"ה	כ"ש
6:51	7:10	7:12	7:10
8:05	8:08	8:08	8:06
8:47			
ר"ת:			

דבר ה'

מאמר השבוע באתר "ראה"
המקובל רבי בנימין שמואל'ל שיע"א

ר'אה אלול ה'גיע!

זהו שכתוב (בראשית לט, כא): "ויהי ה' את יוסף", 'יוסף' ראשי תיבות י"ו פעמים ס'. וראוי לעסוק בחודש זה בזוהר הקדוש ובפרט בתיקונים, שהרי "דף זוהר" עולה בגימטריא: ש"ב, שהוא פעמיים 'מקוה' (151).

לעשות תשובה עכשיו!

אמרו רבותינו (ברכות סא). "אחרי ארי ולא אחרי אשה", ופירושו כי חודש אב מזלו 'אריה', ואילו חודש אלול מזלו 'בתולה', ורמזו כי צריך האדם לעשות תשובה אחרי ארי - אחרי חודש אב, דהיינו באלול, ולא אחרי אשה, כלומר שלא יחשוב האדם כי יש זמן עד יום הדין הגדול והנורא של יום ר"ה שהוא אחרי אלול שמזלו בתולה.

ובתשובה שאדם עושה בימים אלו, מעלה את כל הניצוצות של כל השנה, ומתקן אותם ע"י חזרתו בתשובה שלמה. ונודע מה שכתב בעל ההפלאה זצ"ל על המשנה (בכתובות נז): "נותנים לבתולה שנים עשר חודש", לרמזו שנותנים לאדם את חודש אלול שמזלו בתולה, כדי שיתקן את כל שנים עשר חודשי השנה. שאם מתקנים ישראל את מעשיהם בחודש אלול - נחשב להם כאילו היו צדיקים כל ה"ב חדשים, ועתה ע"י מעשיו הטובים בחודש אלול, מכין הוא מלבוש מיוחד לכבוד השנה החדשה, וזהו שאמר (משלי לא, כה) עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון, ר"ת אלול. וכך הביא בספר "שער המלך" על הפסוק

(בראשית לג) "ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה" שהוא ר"ת "אלול", כלומר שאתחיל כבר לחזור בתשובה לרגל המלאכה של כל השנה החולפת, שיש לי לתקן מה שעשיתי ומה שפגמתי, כי אי אפשר לתקן הכל בפעם אחת.

ואפילו אם האדם רק מתחיל ועושה איזו פעולה לתשובה ואפילו קטנה, מהשמים נותנים לו עזרה, כמו שכתב רבינו יונה בשערי תשובה וז"ל: כי יעזור ה' לשבים כאשר אין יד טבעם משגת, ויחדש בקרבם רוח טהרה להשיג מעלת אהבתו, כמו שכתוב: ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך. הרי לפניך, שהקב"ה מסייע בידו, שכן כתוב: ומל ה'.

וכבר ידוע מה שאמרו רבותינו (שה"ש"ר ה, ג) פתחו לי פתח כפתחו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם, שעגלות וקרונות עוברות בהם. אך העיקר הוא, שיהיה הפתח של המחט מפולש מצד לצד, ועשוי מחומר פלדה שלא יחזור ח"ו להסגר, וכך הרצון לתשובה צריך להיות ברור והחלטי שהוא רוצה להיות אדם חדש, ובאמת רוצה להשתנות, ורק אז יפתח הקב"ה פתח גדול מאוד! שבת שלום ומבורך.

את לבבך ואת לבב" שהוא ר"ת אלול. לומר, שבאלול יש סיוע מיוחד לאדם למול את ערלת לבבו, ובכך שיעשה תשובה, יזכה למול את ערלת הלב. ואומר הזוהר הקדוש (רע"מ נשא דף קכב ע"א), כי משחרב בית המקדש - אין לנו אלא ויודי דברים לבד, חטאתי עויותי פשעתי. ואף שבעוונותינו אין לנו קרבנות, מכל מקום יש תשובה, ובכך שהאדם יתחרט על העבר ויקבל לעתיד, אדם יכול להפוך את כל כולו ולהיות בריה חדשה.

התפילה - רמוזה בפסוק (שיר השירים ג, א): אני לדודי ודודי לי - ר"ת אלול. כלומר, אם אני, כל כולי, ה'אני שלי, הוא לדודי - לקב"ה, בכך שאני מתפלל לקב"ה ומתחנן לפניו כל הארבעים יום הללו, "ואני תפילה", אזי גם דודי לי, הקב"ה מתקרב אלי, פותח את השערים.

והצדקה - רמוזה בפסוק (אסתר ט, יט): "ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" - ר"ת אלול. לומר שבחודש זה יש להרבות בצדקה, כמו שכתוב (דניאל ה, כד): "וחטאך בצדקה פרוק". ובכתבי האר"י ז"ל מובא, כי צרוף חודש אלול יוצא מס"ת של הפסוק וצדקה תהיה לנו כי - הה"י, ובא ללמד, כי אחד הדברים החשובים בחודש זה - הוא הצדקה, כמו שכתוב (משלי י, ב): וצדקה תציל ממות, ולכן צריך כל אחד להשתדל להרבות בצדקה בחודש זה.

אלול - ה'מקוה' של כל יהודי

והנה, בארבעים ימים האלה יש תתק"ס (960) שעות. שכן כ"ד שעות כפול ארבעים ימים זה תתק"ס. וכך הוא מניין ה'לוגין' של המקוה. כי במקוה יש ארבעים סאה, ובכל סאה יש כ"ד לוגין, העולים יחד תתק"ס לוגין. וכשם שאדם טובל במקוה ויוצא חדש וטהור, כך אם אדם ינצל את הימים האלה מראש חודש אלול עד יום הכיפורים, יכול הוא להיות בריה חדשה ממש.

ולמה מקוה צריך תתק"ס לוגין? כי ידוע, שהאדם מורכב מארבעת היסודות אשר סימנם: ארמ"ע - אש, רוח, מים, עפר. וכל אחד מה-ארמ"ע כלול מארבע, אש כלולה מארמ"ע של אש, וכן על זה הדרך, ארבע כפול ארבע סה"כ י"ו. ואדם שלא הולך בדרך ה', הרי הוא פוגם ביסודות שלו, וכשהוא רוצה לשוב בתשובה צריך לבטל את אותם יסודות של טומאה. וכיצד יבטל? הרי הוא צריך כפול ששים של טהרה, כמו חלב הנופל בבשר. וא"כ, 16 כפול ששים - יוצא תתק"ס!

השבת, אנו מברכים ומכריזים על חודש אלול. רגשי קודש גואים בלבו של כל יהודי, בעת ששומע את קולו של החזן מכריז על חודש התשובה הקרב ובא. וכבר דרשו דורשי רשומות, כי ר"ה הוא ראשי תיבות: ראה אלול הגיע!

חודש זה, הינו מתנה חשובה ויקרה אשר ה' יתברך ברחמיו הרבים נתן לנו, ואם נשכיל לנצל את החודש כמו שצריך, בוודאי נוכל לזכות לכתובה וחתומה טובה, כי זה הזמן שהמלך - מלכו של עולם בא אלינו, ואם לא עכשיו - אימת.

שערי שמים פתוחים

'אלול' - פירושו: חיפוש. שכן התרגום על הפסוק (במדבר יג, ב) "ויתורו את ארץ כנען" מתרגם: ויאאלון ית ארעא. לאמור, שעל האדם לבלוש ולחפש אחר מעשיו. כי בזמן זה שערי שמים פתוחים, לבקשת סליחה ומחילה. שכן משה עלה אל הר סיני ביום ו' בסיון, ושהה שם עד יום שבעה עשר בתמוז. ואז ירד עם שני לוחות הברית, ומשראה את העגל והמחולות, פרחו האותיות והלוחות נהיו כבדות, וכך הם נפלו מידי ונשברו.

באותו יום, ביקש משה רבינו מהקב"ה מחילה סליחה וכפרה לישראל, ולמחרת בשבעה עשר בתמוז, עלה שוב והתחנן לקב"ה במשך ארבעים יום שימחל לנו, ובסוף הארבעים יום, ביום כ"ט באב, ציווהו הקב"ה להכין את הלוחות השניות, ומשה ירד לסדר את הלוחות השניות ועלה שוב ב-א' אלול, ובאותם ארבעים יום מ-א' באלול עד יום הכיפורים שבו ירד משה עם הלוחות, היו ימי רחמים ורצון. כי משה היה למעלה בהר ובני ישראל עומדים סביב ההר, ובכל יום היו עושים תשובה מתפללים ומתוודים לפני הקב"ה, ובכל הארבעים יום צמו מעמוד השחר עד צאת הכוכבים, וביום האחרון - יום הכיפורים, לנו בתעניתם. ואז אמר לו הקב"ה: סלחתי כדברך. לכן לעולם, ארבעים יום אלו, הם ימי רצון, אשר בהם קל יותר להתקרב לקב"ה.

ותשובה ותפילה וצדקה

בפיוט ונתנה תוקף אנו אומרים: "ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה". והנה, התשובה רמוזה בפסוק (דברים ל, ו): "ומל ה' אלהיך

איסור יחוד ומקצת דינים בזה

"פִּי יִסִּיתְךָ אַחִיךָ בֶּן אִמֶּךָ" (יג, ז)

יחוד דבת ישראל דאורייתא היא דאמר ר' יוחנן משום רבי שמעון בן יוהצדק רמז ליחוד מן התורה מנין, שנאמר 'כי יסיתך אחיך בן אמך', אם מסית, בן אב אינו מסית, אלא בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה. יחוד דאורייתא דאשת איש, ואתא דוד וגזר אפילו איחוד דפנויה, ואתו תלמידי בית שמאי ובית הלל גזרו אפילו איחוד דעובדת כוכבים (עבודה זרה לו ע"ב).

א. יחוד פירושו הימצאות אדם עם מי שאינה אשתו במקום שלא רואים אותם אחרים ואין להם רתיעה לעבור עבירה (גן נעול פ"א ה"א משו"ת הרדב"ז סימן קכא).

ב. איסור יחוד עם נשואה או אחת מהקרובות האסורות לו מן התורה לרוב הפוסקים הוא איסור דאורייתא, ובפנויה (טהורה) הוא מדרבנן.

ג. העולם טועים בחושבם שאיסור יחוד הוא רק אם בא לידי מחשבה או זימה בר מינן, ואם לא סוברים שאין עבירה ביחוד, אבל אין הדבר כן, שאפילו לא עלתה על מחשבתו הרהור עבירה הרי עבר על איסור דאורייתא ביחוד הנשואה ובאיסור דרבנן בפנויה (דרושי הצ"ח א, יא).

ד. אסור להתייחד אפילו עם המשודכת לו כל זמן שלא נישאו כדת משה וישראל וברכו ז' ברכות, ויש בורים שאין יודעים זה ונכשלים בזה והוא עוון פלילי ועתידין ליתן את הדין בעוה"ב וגם לסבול יסורין בעולם הזה (החפץ חיים בספרו אהבת חסד ג, ו).

ה. מי שלא נזהר בזמן השידוכים מאיסור יחוד ח"ו, גורם בעיות לעצמו אחר הנישואין וזה בדוק ומנוסה (חוט שני הלכות צניעות פ"ט שעה"צ סו).

שכר נתינת צדקה

"נָתַתָּן לָוִי לֹא וְלֹא יָרַע לְבַבְךָ בְּתִתֶּנָּהּ לוֹ כִּי בְגִלְלֵי הַדָּבָר הַזֶּה יִבְרַכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מְשַׁלַּח יָדְךָ" (טו, י)

א. צדקה תציל ממות (משלי י, ב) ולא רק שמצלת ממתה משונה אלא אף מגזירת מיתה עצמה (שבת קנו ע"ב), ועל כן נוהגים לתת צדקה לעניים לרפואת החולה (ד"מ סי' שלה סק"ב) כי תשובה תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה.

ב. כל הרגיל לעשות צדקה זוכה לבנים בעלי חכמה, בעלי עושר ובעלי אגדה (בבא בתרא ט ע"ב).

ג. הצדקה מעשרת, ורודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד בעולם הזה ובעולם הבא, וכשנותן לצדקה מתבטלים ממנו כל מיני נתינת מיסים וארנוניות (ירושלמי).

ד. טוב לתת צדקה קודם שיוצא לדרך או לאסיפה חשובה שרוצה שיתקבלו דבריו, שנאמר צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו (ספר חסידים סימן תתרנו).
ה. הצדקה היא סגולה למצוא אבידתו, כי מלאך הנברא מהצדקה יורה לו דרך לבקש את האבידה (צידה לחיים מערכת מ).

העושה "רצון" הבורא יהיה כ"צנור" להשפיע לרבים

"רְאֵה אֲנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרָכָה וְקִלְלָה" (יא, כו)

כתב הגאון חיד"א בנחל קדומים (ריש פרשתנו) ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה, אפשר כי רמז יש בראשי התיבות שעולים בגימט' רפ"ח, שכל מגמתנו בתורה ובמצוות לברר את רפ"ח הניצוצין, ובא לציון גואל, וזאת ה"ברכה" שעל ידי העלאת רפ"ח ניצוצין זוכים לתקן העולמות וליחד הכל. עוד ממשיך (שם) הרחיד"א, "ראה" לשון יחיד, ואחר כך "לפניכם" בלשון רבים? אלא דכל יחיד יכול לתקן, ויהיה הוא הצנור להשפיע לרבים. כמו שהאריך מר זקנו הרב בחסד לאברהם ז"ל. הביטה וראה כי העושה רצון הבורא, "רצון" אותיות צנור, יהיה הוא כמו צנור להשפיע על ידו תדיר שפע רב ברכות שמים לכל ישראל.

לפני האותיות "כסף" באות האותיות "עני", שהעושר מגיע מהצדקה שנותן לעני

"עֶשֶׂר תְּעָשֶׂר" (יד, כב)

דרשו חז"ל (שבת קיט.) את הפסוק "עשר תעשר", עשר בשביל שתתעשר. דהיינו המעשר את ממונו ונותנו לצדקה בזכות כך יתעשר.

והנה סימן לדבר תמצא שהאותיות הקודמות למילה "כסף", הן האותיות "עני", שכן האות הקודמת לאות כ', היא י', והאות הקודמת לס', היא נ', והקודמת לפ', היא ע', עלה בידנו "עני" [שלא כפי סדר האותיות], לרמז לנו שהעושר מגיע בזכות הפותח ידו לעני. וזהו שאמר הכתוב (איוב כה, א), "כי יש לכסף מוצא", דהיינו האותיות "כסף" "מוצאן" מהאותיות עני, שהנותן צדקה, לא די שאינו מפסיד, אלא אדרבה עוד מרויח, שעל ידי הנתינה לעני מכאן הוא מוצאו של הכסף שיבוא אליו.

אם אינו נותן צדקה סופו ליטול צדקה

"מֵאַחִיךָ הָאֲבִיּוֹן" (טו, ז)

בספרי (דברים פיסקא קט"ז אות ז) דרשו פסוק זה, אם אי אתה נותן לו, סופך ליטול ממנו. [דהיינו אם אינך נותן לו צדקה, סופך שאתה תזדקק לצדקה ממנו].

וכך גם דרשו במדרש תנחומא (משפטים ס"ס ט"ו) אמר רבי שילה, מעני לא כתיב, אלא "מאחיק", ששניכם שוין, ואל תגרום לעצמך שתעשה כמותו. וכו'. לכך הזהיר הקדוש ברוך הוא למשה ואמר לישראל (שמות כב, כד) אם כסף תלוה את עמי, לא תנהג בו מנהג בזיון, שהוא "עמיל". "את העני עמך", הוי מסתכל בעצמך כאלו אתה עני.

שני דרכים יש לנתינת הצדקה

שני דרכים הן לנתינת הצדקה, על פי המילה "צדקה", הדרך האחת: אם יש לאדם ק' מנה, יקח צ' מנה לעצמו והעשירית יפריש לצדקה (הן האותיות ק' וצ' שבמילה צדקה). והדרך השנית, כשיש לאדם ה' מנה, יתן ד' חלקים לעצמו (הן האותיות ד' וה' שבמילה צדקה), כדבר שאמרו חז"ל (כתובות נ.) המבזבז אל יבזבז יותר מחומשו. והשאר יחלק האדם לצדקה. (המהר"ל מפראג).

עוד בענין זה, המילה "צדקה" עולה בגימטריא 199, לרמז שמי שיש לו רק 199 זוז, רשאי לקחת מן הצדקה, אבל אם יש לו מאתים זוז, אסור לו לקחת מהצדקה, וכמבואר דין זה במסכת פאה (פ"ח מ"ח).

סגולה ליוצא לדרך

המקום מיד יאמר נשמת כל חי עד גמירא, ומעין זה כתב בספר צידה לדרך (שמירת הדרך עמ' לו) וכתב שע"י כן לא תאונה לו רעה (מטה אהרן פ"ג).

ר' העשיל זצ"ל (רבו של הש"ך זצ"ל) שקודם צאתו מפתח ביתו לדרך יניח ידו על המזוזה ויאמר הנני מקבל עלי בלי נדר כשאראה מקום פלוני אזי אומר נשמת כל חי וכשרואה אותו

בספר חנוכת התורה בקונטרס אחרון (דף קא) הביא שכתב בספר תולדות אדם בשם הגאון

הרב יהודה פתיה זצוק"ל - כ"ז אב

בשנת התרס"ה עלה הרה"ג ח"ר יהודה פתיה זצוק"ל לירושלים, וזו היה בשנתו הארבעים וחמש כי נולד בשנת התרי"ט.

ביום השני לבואו לירושלים נכנס לבקרו הרה"ג רבי אברהם עדס זצוק"ל. ח"ר יהודה פתיה עשה לו את הכבוד הראוי ואמר לו בהתרגשות "מדוע הטריח כבודו את עצמו לבוא ולבקרי רציני אני לבוא ולבקר את כבודו".

ענה לו ח"ר אברהם עדס: "כי דבר חשוב מאוד באתי אליך". "מהו הדבר?" שאל ח"ר יהודה פתיה:

"כבודו כתב פירוש על האדרא רבא וזוטא ועדיין לא הדפסת אותו?"

"כן" ענה ח"ר יהודה פתיה - כתבתי את הפירוש לפני כחמש עשרה שנה. אך מנין ידוע למעכת על פירושי זה? כי דבר זה לא גליתיו לשום אדם מעולם, ורק אממור"ר יודע על כך".

"ומדוע אין כבודו מדפיסו?" שאל אותו ח"ר אברהם עדס. "קודם רצוני לדעת מנין נודע לכבודו דבר זה?" השיב לו ח"ר יהודה פתיה.

אך בגודל ענותנותו של ח"ר אברהם עדס לא רצה לגלות לו מתחילה מנין נודע לו סוד זה. אך כאשר עמד ח"ר יהודה פתיה על כך שיגלה לו. נאלץ ח"ר אברהם עדס לגלות את הענין.

וסיפר לו כי נגלה אליו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בחלום, וכך אמר לו: "בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים ארי מבבל, רב גדול ומקובל עצום בשם ח"ר יהודה פתיה, אשר כתב פירוש על האדרא-רבא והאדרא-זוטא שחברתי. וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקשך להשפיע עליו שיוציאו לאור ולעזרו לו בזה". על כן באתי אל כבודו לוודא את אמיתות החלום ולהשפיע על כבודו להדפיס את הפירוש.

ענה ח"ר יהודה פתיה ואמר, "צעיר הייתי לימים, ולא רציני להוציא לאור, אך כעת ברור לי, כי מהשמים מסכימים לפירושי, והנני בעזרת ה' אוציאו לאור בקרוב".

לשאלת ח"ר אברהם עדס אם הוא - ח"ר יהודה פתיה - זקוק לעזרה כספית להוצאת הספר?

ענה לו ח"ר יהודה פתיה כי תהילות לאל אין לו צורך בעזרה כספית. ואמנם, רק לאחר שלוש שנים נדפס הספר. כי מפאת מחלות נאלץ הרב יהודה פתיה לחזור לעיר בגדאד שבבבל ושם נשלמה הדפסת הפירוש על האדרא רבא וזוטא עם האדרות עצמן.

מסיפור זה לומדים אנו את גדולתו וקדושתו של הרב המחבר זצוק"ל זיע"א שהתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א הסכים על ספרו של המחבר משמים וחתם עליו את חותמו. וכן את גדולתו ורוח קדשו של הרה"ג המקובל האלקי ח"ר אברהם עדס זצוק"ל זיע"א (הקדמת י"ן הרקח וכך שמענו מרבותינו).

תשובה: אין לברך ברכה אחרונה (החיד"א בס' טוב עין סי' יח אות נה, כה"ח סי' ר סק"ג, שו"ת יביע אומר ח"א או"ח סימן יב).

שאלה: פעמים יוצא שבשבתות שיש שמחה משפחתית עושים קידוש בביהכ"ס לאחר התפילה, ומניחים שם פירות וממתקים, האם מותר לטעום מהפירות או שאינו נחשב למקום סעודה?

תשובה: לכתחילה אין לטעום מהפירות או מהממתקים, והמיקל יש לו על מה שיסמוך, והיותר טוב לומר לבעלי השמחה שיביאו שם עוגות ומיני מזונות שיחשב לקידוש במקום סעודה (שו"ת יבי"ע ח"ב או"ח סי' יט).

שאלה: האם אשה לאחר לידה צריכה מעיקר הדין לברך הגומל, והאם בעלה יכול לברך בשבילה, ועד כמה זמן מהלידה אפשר לברך הגומל?

תשובה: אף שלחלק מהפוסקים אין לאשה לברך הגומל, מ"מ המונהג הוא שאשה מברכת הגומל בשם ומלכות ובפני עשרה, ולדעת מרן השו"ע אין בעלה יכולה לברך בשבילה, ולכתחילה יש להשתדל לברך הגומל תוך ג' ימים, ואפ"ל שלא בפני ס"ת, רק שיהיו עשרה אנשים. ואם לא בירכה אז יכולה לברך בכל זמן שתמצא (שו"ע או"ח סי' רט, שו"ת מטה לוי ח"ב סי' ת, בא"ח פ' עקב אות ה, שו"ת יחוד"ד ח"ד סי' טו, שו"ת יבי"א ח"ג או"ח סי' טז, שו"ת פני יצחק ח"א אות סח).

[הרבנים המשיבים: הרה"ג שלמה חיים אלימלך והרה"ג ינון שמש]

ספירות - אותיות

כבר הזכרנו במאמרים הקודמים כי אע"פ שאין בו יתברך לא גוף ולא דמות הגוף מכל מקום ניתן לנו רשות להשתמש בדרך משל באברי הגוף ומעשיו הנהגותיו יתברך וכל זה כדי לשכך את האוזן שנוכל להבין קצת מדרכיו. ועל דרך זה דיברה התורה "עיני השם" וישמע ה', וירא ה', וידבר ה' וכאלה רבות. וגדולה מכולם מה שאמר הכתוב ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו וכו'.

בספרים הקדושים מבואר עוד כי מלבד מה שאנו ממשילים את הנהגותיו במשל פעולות האדם ואיבריו, ניתן לנו עוד דרך להמשיל ולצייף בה האורות העליונים והיא בבחינת כתיבת האותיות וכמו שכתב רבינו האריז"ל "כי כל אות ואות מורה על אור פרטי עליון".

וכדי לבאר ענין זה יש להקדים כי צורת האותיות שניתנה לעם ישראל מסיני אינה כשאר אותיות לטיניות שאינם אלא הסכמת כל אומה ואומה שצורה זו תהיה אות פלונית וצורה אחרת תורה על אות אחרת (כמבואר בר"ן ריש נדרים ע"ש). אלא הכל הוא במכוון

מאיתו יתברך על פי סדר השתלשלות והשפעת האורות העליונים.

וידוע כי עיקר הארת הספירות העליונות הם בשלש בחינות, ימין שמאל ואמצע, כי צד הימין מורה על התפשטות החסד והשפע בלי הגבלה כלל ולעומת זה צד השמאל מורה על הגבלת האור שלא יתפשט, וצד האמצע היא מדת הרחמים המורה על מיזוג שתי הכוחות כלומר התפשטות האור במדה ושיעור הצריך למקבלים.

צורת התפשטות האותיות מורה על מיזוג המדות חסד דין ורחמים כי כל אות יש בה ג' צדדים צד הימין שבה הוא מורה על השפעת מדת החסד צד השמאל שבה מורה על מדת הדין והאמצע על הרחמים. לסיבה זו צורת האותיות הם בקוים קצרים וארוכים כי יש והנהגת החסד הא המשפיעה בעיקר וממוזג איתה מעט דין ולפעמים בהיפך. פעמים שמדת הרחמים היא העיקרית שבהשפעה וקו האמצע הוא שיהיה הארוך ומשפיע ואילו קוי הימין והשמאל יהיו קצרים ונעלמים. וכגון אות א' קוי הימין והשמאל שלה הם קצרים ומורים על השפעה נסתרת ונעלמת ואילו קו האמצע שייך למדת הרחמים הוא עיקר ההשפעה ועל כן הוא קו ארוך ומתפשט. וכך הוא בכל אות ואות מ"כ"ב אותיות התורה. [ומבואר בקל"ח פתחי חכמה פתח כב ע"ש].

ואע"פ שאנו ממשילים את הספירות לאותיות כתב האריז"ל "וגם תמונה זו דבר פשוט הוא כי אין למעלה לא אות ולא נקודה וגם זה דרך משל וציוור לשכך את האוזן".

ירושה של 35 מליון

סיפר ר' חיים קרייזוירטה סיפור שקרה איתו בעצמו בשואה. הוא נשלח לאושוויץ ויום אחד הוא ראה איך שסחבו יהודי להריגה, והיהודי קרא לו: 'ר' חיים, יש לי בן, אני לא יודע איפה הוא ואם הוא חי בכלל, אבל תעשה לי טובה, אם תמצא אותו יום אחד איפה שהוא, תמסור לו שיש לי חשבון בנק בשווייץ עם הרבה כסף עבורו. הוא לא יודע מזה, אז תן לי למסור לך את המספר של החשבון למסור לו. והוא הקריא את המספר, נגיד 3876541, (וכידוע לר' חיים היה זיכרון פלאי) ולקחו אותו והוא נהרג על קידוש השם.

ור' חיים דאג לזכור את המספרים בתקוה שיבוא היום אחרי המלחמה ואולי ימצא את הבן הזה, אולי הוא ישרוד, והוא יכול למסור לו שאביו נעבעך נפטר ויידע את האירצייט, ואחר כך גם ימתיק לו, את החלק השני של ברכת הטוב והמטיב.... שמחכה לו ירושה בשווייץ.

וככה נגמרה המלחמה ור' חיים מחפש אצל הרבה אנשים ולא הצליח לגלות שום זכר של האיש הזה. עברה שנה ושנתיים ללא הצלחה. עד שר' חיים התייאש מלחפש אותו,

עברו עשרים שנה אחרי המלחמה, ור' חיים יושב לו באמריקה ברכבת תחתית, והוא מחכה שם לרכבת, והנה יושב שם יהודי מופנם כזה, והוא ניגש אליו ואמר לו שלום, 'נראה עליך שאתה במצב של מרה שחורה קצת?'

אמר היהודי, 'נכון, אדרבה, בוא נראה אם תוכל למצוא לי סיבה לא להיות במרה שחורה', והוא התחיל לפרט את צרותיו, על המשפחה וריבוי ילדים עם חובות עד חצי העולם, ורח"ל מה הוא שהוא שפך שם. ור' חיים מקשיב, ומקשיב, מה יכול להיות יותר טוב מלתת ליהודי לשפוך את צרותיו?

ובתוך הדברים ר' חיים שאל אותו את השם שלו, ומיד כשר' חיים שומע את השם שלו ר' חיים קפץ: 'רק רגע, האם לאבא שלך קראו כך וכך?'

'כן', שאל אותו ר' חיים: 'האם אתה יודע מה נהיה איתו?'

'לא, הוא נשלח לאושוויץ ולא שמעתי אבל אני חושב שהוא לא שרד.'

אמר לו ר' חיים: 'אני הייתי שם באותו יום ששלחו אותו לכבשן האש' וסיפר לו את כל הסיפור והיהודי מתחיל לבכות. ור' חיים המשיך לשוחח איתו ובסוף הגיע לבשורה... שאביו השאיר לו ירושה והמספר חשבון עוד שמור אצלו.

אמר היהודי: 'שווייץ? איפה שווייץ? אין לי כסף בשביל רכבת, מאיפה יש לי כסף לשווייץ?' אמר ר' חיים, 'את הכסף הזה אני ידאג לך'. ואחרי שכנועים רבים היהודי נסע לשווייץ ואחרי תקופה הוא התקשר לר' חיים. 'שלום רב, אתה זוכר אותי, נפגשנו ברכבת שם, לא תאמין, חיכה לי 35 מיליון דולר שם'. היהודי נהיה מיליונר, זה מעשה שהיה.

וכאן שאל ר' חיים קרייזוירטה בשיעור שאלה רטורית, 'האם היהודי הזה נהיה מיליונר באותו יום בתחנת הרכבת, או האם הוא היה כבר מיליונר כל העשרים שנה? מיד התעורר ויכוח בבית המדרש באנטוורפן, אחד אמר עשרים שנה היה מיליונר ומישהו אחר התווכח, וטען בתוקף: לא! מיום שהוא קיבל את זה. אמר ר' חיים, 'בוא נבהיר את הדברים, בוודאי שהוא היה מיליונר במשך העשרים שנה, אבל מה שווה להיות מיליונר אם אתה לא יודע בכלל שהנך מיליונר. זה לא שווה כלום, אין לך כלום מזה.'

ולפי זה הסביר ר' חיים, חביבין ישראל שנקראו בנים למקום, שעם ישראל כ"כ אהובים אצל הקב"ה שנקראים בנים למקום, אבל זה לא הכול, אלא חיבה יתירה נודעת להם, יש חיבה מיוחדת נוספת - ש'נודעת להם', דהיינו שהודיעו להם שהם בנים למקום. הקב"ה עשה להם את הטובה הכי גדולה: שידעו את הסוד - שהם בנים למקום, כמש"כ בפרשה, **בנים אתם לה' אלוקים**.

ארבעה מפתחות לשנה טובה ומתוקה

תלמידי חכמים ומקובלי הישיבה יתפללו עבורכם ויזכירו במתינות כל שם ושם.

כמו כן, כל השמות יעלו על שולחנו של מו"ד הגאון המקובל

דבי בניהו שמואלי שליט"א לפרנסה, לבריאות, לנחת מהילדים, לשלום בית ולשנה טובה ומתוקה!

1 40 יום בפנהל
יעתירו בעדכם 40 יום ברצף מר"ח אלול ועד יום הכיפורים בשריד בית מקדשנו

2 במערת המכפלה
לאחר הסליחות ברוב עם על קברי האבות יזכרו שמותיכם ובקשותכם

3 בתפילת הערב
קריאת עשרות ספרי תהילים, הקפות סביב התיבה ותקיעת שופרות וחצוצרות

4 פתחלת המסות
ביום קריאת העולם שמסוגל לפתוח שערי שמים בימי הרחמים

ניתן להעביר שם לברכה בתרומה חד פעמית של 101 ש"ח לישיבת המקובלים 'נהר שלום'

למסירת שמות חייגו:

02-624-9000

סליחות בקברי האבות

בערב ראש חודש אלול (מוקדם) יערוך מו"ר המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט"א יחד עם רבני הישיבה תפילה ומעמד סליחות בקברי האבות הקדושים במערת המכפלה ברוב עם ביום שלישי כ"ח אב

ניתן למסור שמות לברכה בטלפון 02-624-9000

למסירת שמות
02-6222-560

ע"י מו"ר המקובל
רבי בניהו שמואלי שליט"א

פדיון נפש
במיונות הרש"ש

"פדיון נפש זה הוא תועלת ותועבה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והוא מועיל בעזרת ה' תפך באתה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אמורים מה גדלו מעשיך ה'" (פיר עין חיים)